

Sygn. akt I ACa 1176/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 marca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SA Małgorzata Stanek (spraw.)
Sędziowie:	SA Lilla Mateuszczyk SO del. Krzysztof Kacprzak
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Olejniczak

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2014 r. w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa **D. K.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej**

z siedzibą w S.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie i rentę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 21 czerwca 2013 r. sygn. akt I C 149/11

oddala apelację.

I ACa 1176/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem z 21 czerwca 2013 roku Sąd Okręgowy w Łodzi zasądził od (...) Spółki Akcyjnej w S. na rzecz powódki D. K. tytułem renty na zwiększone potrzeby za okres od 1 lutego 2011 roku do 31 października 2011 roku kwotę po 497 złotych miesięcznie, płatną do dnia 10-każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami od renty lutowej od 16 lutego 2011 roku, a od pozostałych rat renty od dnia 11 każdego miesiąca (pkt. 1 c sentencji).

W apelacji od tego wyroku strona pozwana zaskarżyła rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1c wnosząc o jego zmianę i oddalenie powództwa w zakresie renty ponad kwotę 56 złotych miesięcznie.

Skarżąca zarzuciła:

1. naruszenie art. 233 k.p.c. poprzez dowolną, sprzeczną z zasadami logiki ocenę zgromadzonego materiału dowodowego, a polegającą na przyjęciu, że:

- powódce należna jest renta w kwocie 497 złotych (już po uwzględnieniu przyczynienia) za okres 1 lutego do 31 października 2011 roku z uwagi na miesięczny koszt leków, podczas, gdy z opinii biegłych ortopedy i neurologa wynika, iż miesięczny koszt leków wynosi 80 złotych – co przy uwzględnieniu 30% przyczynienia daje 56 złotych miesięcznie;

2. naruszenie prawa materialnego – art. 444 § 2 k.c. poprzez błędną wykładnię tego przepisu w zestawieniu z ustaleniami Sądu w niniejszej sprawie, polegającą na przyjęciu, że potrzeby powódki zwiększyły się w większym zakresie, aniżeli wynika to z opinii biegłych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny rozważył na nowo cały zebrany w sprawie materiał dowodowy i dokonał własnej oceny. Ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy są prawidłowe, stąd Sąd Apelacyjny przyjął je za własne.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Choć skarżący trafnie zarzuca Sądowi I instancji, że z rozważań na stronie 19 uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia wynika, że na zwiększone koszty powódki składają się jedynie koszty zakupu leków w łącznej kwocie 80 złotych (50 zł – leki ortopedyczne i 30 zł – leki neurologiczne), ale na podstawie niewadliwych ustaleń Sądu Okręgowego należy przyjąć, że w okresie od 1 lutego 2011 roku do 31 października 2011 roku powódka wymagała: do sierpnia 2011 roku opieki w wymiarze 6 godzin dziennie, a później – 3 godziny dziennie (strona 8 uzasadnienia). Powódka nadal nie jest osobą samodzielną i za kolejny okres czasu, to znaczy od 1 listopada 2011 roku i na przyszłość w kwocie renty na zwiększone potrzeby uwzględniony został koszt opieki – 630 złotych miesięcznie (3h x 7 zł x 30 dni). Tym bardziej więc w okresie wcześniejszym pomoc osoby trzeciej przynajmniej w wymiarze 3 godzin dziennie była powódce niezbędna. Tak więc prawidłowe wyliczenie renty na zwiększone potrzeby za okres 1 lutego do 31 października 2011 roku przedstawia się następująco: koszt opieki – 630 złotych miesięcznie (3h x 7 zł x 30 dni) oraz koszt leków – 80 złotych, łącznie 710 złotych miesięcznie, a po uwzględnieniu stopnia przyczynienia się powódki do powstania szkody – 497 złotych miesięcznie.

W tej sytuacji orzeczenie w zaskarżonym zakresie, pomimo częściowo nietrafnego uzasadnienia, odpowiada prawu.

Z tych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. oddalił apelację.